Den uforbederlige bibliotekar

Niels Jensen

Skanning / foto af tekst.

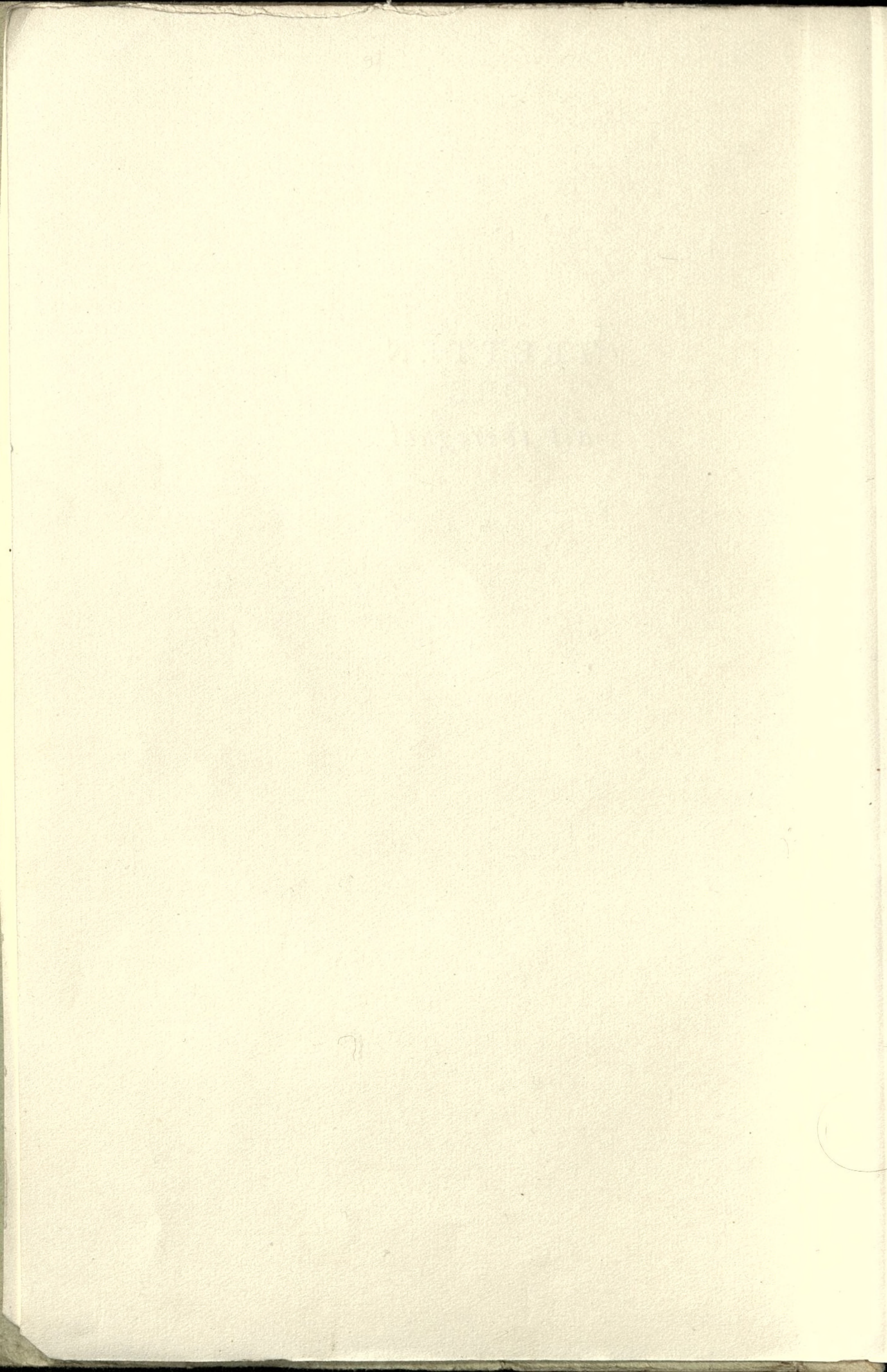
https://uforbederlig.dk

Udarbejdet 2024 af Niels Jensen

TRETTEN ØRE

alt iberegnet

FISCHER

ROBERT STORM PETERSEN

TRETTEN ØRE

alt iberegnet

FORTÆLLINGER

FISCHERS FORLAG . KØBENHAVN

1945

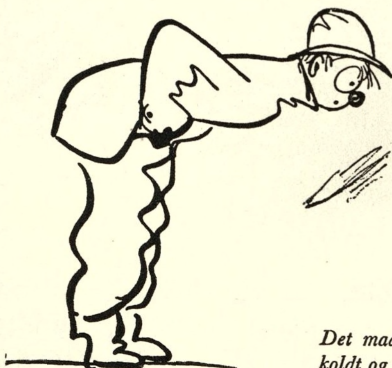
BIANCO LUNOS BOGTRYKKERI A/S

TRETTEN ØRE

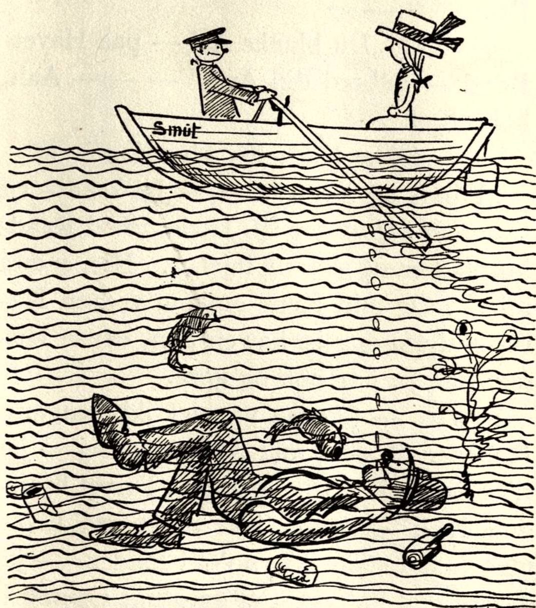
DET handler om en lille, fritvoksende Mand, der er kommen til at skylde 13 Øre henne paa Sofussens Beværtning, og det har taget paa ham, saa han er gaaet ned i Gasværkshavnen for at drukne sig. — Han staar ude paa Bolværket og taler med sig selv. Historien er meget alvorlig. Efter hvert Punktum bedes Læseren standse og tænke sig om.

Han siger: — Det tillader sig og dryppe lidt — naa — enfin — Fugtighed er jo ingen Skade til. — I min Alder. — Om to Minutter æ jæ et Skelet — det er fastslaaet. Det maa s'gu være koldt og være Rødspætte —

Det maa s'gu være koldt og være Rødspætte.

13 Øre. — — — Nu er jæ kommen paa Sofussens Beværtning i tredive Aar — med Sand paa Gulvet — og i Dag har jæ faaet en Gang Gul—las — — og saa er det jo, at jeg har tabt 25 Øren (for der var Hul i Støvlen) og saa skriver han mig li'e med det vips — paa Gravtavlen: „Thorvalt Hansen" — med Kridt — 13 Øre — I min Alder. — Nej — han ka' tro jæ æ ikke gaaet forbi Undervisitetet for ingenting — mig ka' han ikke sitte Pigtraad omkring — det

— der vil jeg ligge og se paa de smaa Baade.

æ fastslaaet — — — 13 Øre — — — Kis — kis — kisse — — — Naa — det var en Rotte. — — —

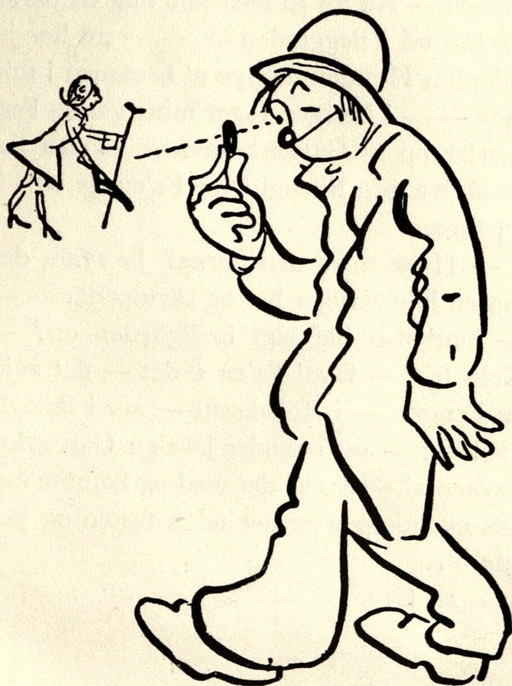
— — — „Du blanke Aal — paa Havets Bund — udbred din Arm“ — — — Aah, hold Kæft —

— — Sikke koldt her sér ud.

„Flindt og Drost“. — — Jæ kendte en Gang en Mand der løb Hodet imod Raadhuspladsen og slog sig ihjel. . . . Han æ død nu . . . Og min Kone omkom ved en Karusselulykke, og jæ har en Søn, der æ Husar. Saa jæ har nok og gøre.

13 Øre — Og saa var der ikke engang Robeder til. — I min Alder. — Nej — jæ si'er liesom han Clemmensen: Farvel Brandes! Næh — der er ikke no'et ved Livet mer — der staar ikke no'et i Bladene — ja — der ska' ha' været et gevaltigt Opstød i Bajeren — men hva' rager det mig. — I min Alder. — — —

Næh jæ vil drukne mig i Atlanterhavet, vil jæ — det æ fastslaaet — der vil jæ ligge og sé paa de smaa Baade, man ka' leje for

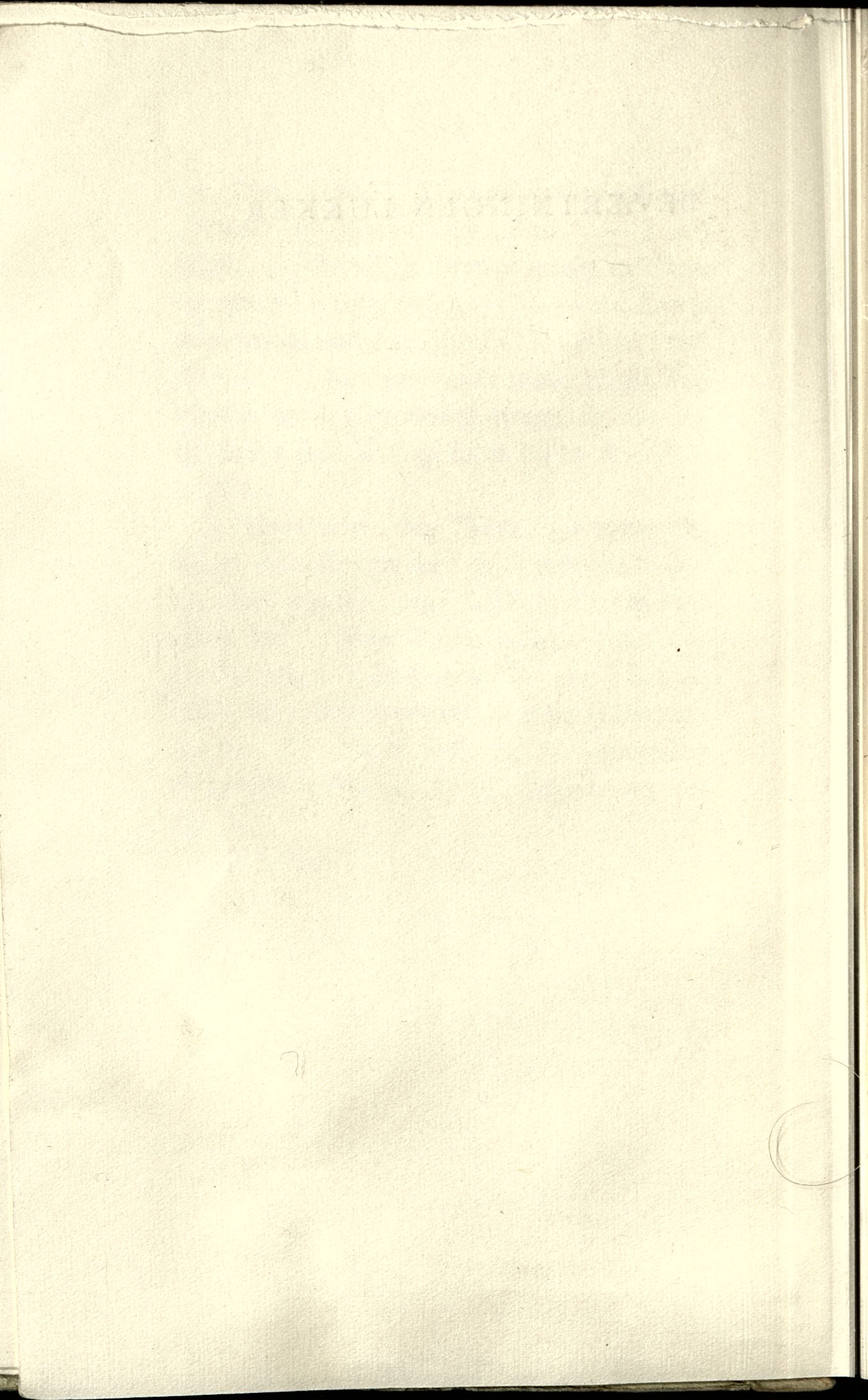
— der æ jo en Femøre — i Rokokkostil — ner i Boksen med dig —

35 Øre nede i Frederiksholms Kanal. „Smut" og „Frem" og „Zola". — I min Alder. — Nu vil jæ først ta'e mig en Skraa og saa ud i Beggryden — — — nu har jæ ikke hat Hænderne oppe a' Lommen i tolv Aar — — i Morgen rager mine gamle Ferstøvler op a' Gasværkshavnen, og saa ka' de skrive min Biologi hvor Fa'en de vil! — 13 Øre.

— Hvor æ nu den Skraa? Jæ synes der laa en lille Kryger her og skvulpede. — — — Sku' den ha' sagt Lejligheden op? — Kom frit! — Hva' Fa'en æ det — det æ jo en Femøre — i Rokokostil — ner i Boksen med dig — nu brænder jæ s'gu Gasværkshavnen a' — Nu æ' det med og komme ing paa et Sidespor og ner te' Sofussen og betale a'.

— 13 Øre.

BEVÆRTNINGEN LUKKER

SEN Aften i Adolfs Beværtning. — Den ligger i en Kælder — fire Trin ned og to Trin op. — En enlig Gæst sidder og sover ved et Bord. — Ved Skænken staar Anna, Adolfs trofaste Veninde — en forhenværende Kunstnerinde, der nu har slaaet sig til Ro — fire Trin ned. — I Køkkenet er alt i Orden — Kopperne er dyppet i Vand og vendt om, saa de kan tørre til om Morgenen Kl. 4, naar „de smaa Sorte“ rykker frem. — Et Par Spegesild er parat, om der skulde komme et af de rigtige smaa sluttede Morgenselskaber. — Op ad Billardet staar en gabende Yngling paa et Par og fyrre; det er Opvarteren Hr. Johansen, kaldet „den lille Splint“ forhen Slangemenneske

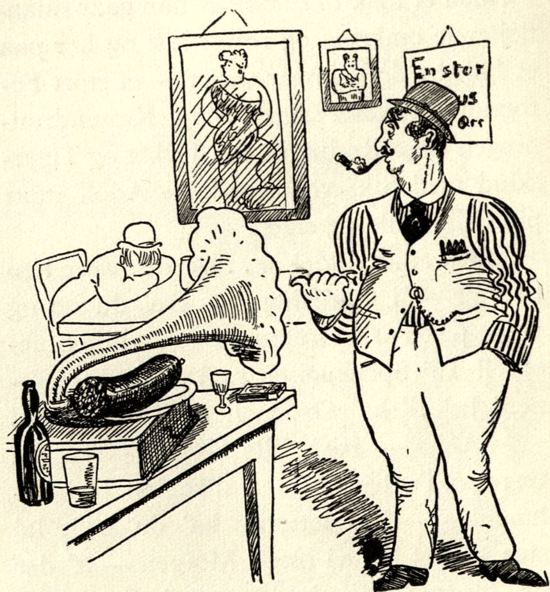
Anna! ... Sylfide! — ka' du svæve hen til Far!

— for Tiden den bedste Billardspiller i Kvarteret. —

Adolf er i godt Humør — han gaar smaafløjtende omkring og retter hist og her paa et Billede, der hænger skævt — et stort Fotografi forestiller Anna som Kanondronningen Rosa Rosita, iklædt Trikot og Tigerskind med Sikkerhedsnaal. — Adolf staar pludselig stille og siger: —

Anna! . . . Sylfide! . . . . ka' du svæve hen til Fa'r — i Glideflugt! — ska' du op og vippe paa Far's Øreflipper — — lille Stueorgel! Ta' Spegepølsen ned a' Grammofonen! Jæ' vil ha' Orden her i Tabernaklet! — Anna — Far's lille Høstak — ka' du tørre a' Tavlen — med silkeblød Kvindehaand. — Kotteletterne ka' du godt la' staa — det har vi osse i Morgen — æ' der en blegrød Mansjetskjorte til Fa'r til i Morgen?

— Naa — saa ka' du godt svæve op. — Fa'r kommer straks — muskelstærk og spændstig! Der er én Ting, jæ' vil ha' respekteret — jæ' vil ikke ha' den Kat ren-

Ta' Spegepølsen ned a' Grammofonen . . .

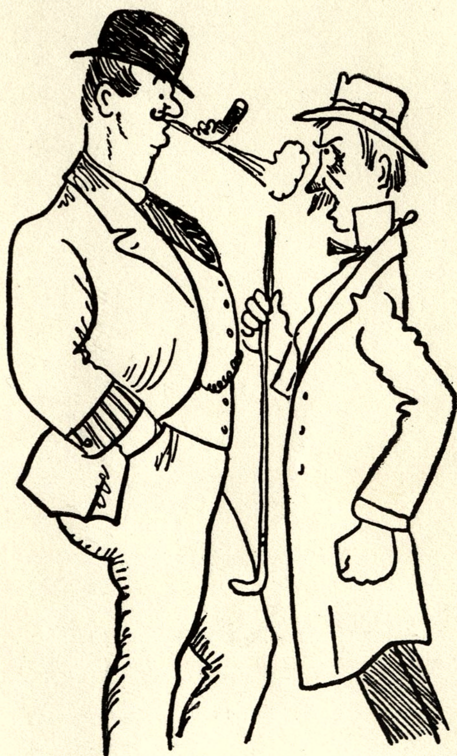
Kan du ligge den Frakke op paa Fortovet . . .

dende paa Trapperne — si' saa pænt Godnat til Splinten, Stump — herut med dig! — Løvetæmmeren er hjemme her! — — Naa, der har vi nok en lille Forglemmelse — aah — undskyld min Herre a' jæ vækker Dem — men De ska' hjem og sove — Madammen sitter og venter med Støvekosten —! — Aah — Johansen — ka' du ligge den Frakke op paa Fortovet!

„Nattens dæmpede Taager — har sig paa Gasværksvej lagt". — — Johansen — ta' Socialen ned a' Billardet — tror du det æ' en Kiosk her — nu sku' jæ bare være en Snes Aar yngre — saa sku jæ' sjenere dig lidt i et Parti Billard — men nu æ' det vel

bedst vi hæver Mødet Splint — har du stillet en Bajer op til Madsen? —

Sku' man nu gaa over i Figaro — og høre lidt Musik — eller sku' man gaa op og gaa videre i Paris Myste—rier — hvor varet nu jæ' kom til — „Gerningsmændene rejste sig og udbrød — ned med Forrædderen — hvor er Markus?" — Næh, gaar jæ' over i Figaro — saa æ' det straks en Snes Bajere, og saa kommer man bare til og støde til en Herre, og saa er der Bølgeblik i Landskabet — næh — jæ' æ' en ældre Mand — den Tid er forbi, da man ku' more sig med den Slags Ting — man faar Aal i Strømperne med Tiden, Splint. — — Nej — jæ' holder mig til Markus — nu tar' jæ' en Havaneser med op og saa — Johansen — ka' du spænde Skierne paa — og løbe op — og lukke — God Nat Splint trala. „Vift stolt paa Kodans Bølge!"

. . . Saa kommer man bare til og støde til en Herre.

HAVFRUEN

Det var det fede Skelet — han sad sammen med det lydløse Hængsel og den løbske Makrel.

ADOLF, Ejeren af „Pladespillet", staar en Eftermiddag i stille Regnvejr udenfor sit Telt og taler med en Dverg — en lille Dverg: —

Tjah — der æ' Knaster i'en Peddersen! Der er mindst tredve Sangforeninger, der kø'r den forkerte Vej i Dag! — Sikke en Kerkegaard! — Det drypper let fra gulne Blade, si'r Herman Bang — men hva' raver det dig — du ka' sgu' sagtens, for du æ' Dverg!

Næh — hva' har jæ' nu ikke lavet i min Tid, Peddersen, der æ' gaaet ad Helvede

te'? Jæ' har ha't to Vaffelbagerier, det ene var tørkisk — og det andet be' aldrig lukket op.

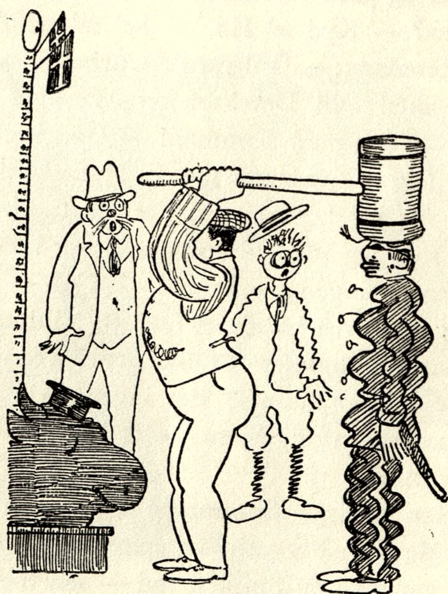
Saa hade jæ' Sla' paa Tyren — det var der lidt mere Elastik i — men det røg osse! Der var en Dag, der kom en Herre og sa'e: Det gælder hva' det ska' være — saa ska' jæ sla' den op saa den ringer! — Naa, jæ' har jo altid været lidt øm overfor Væddemaal, saa jæ' sa'e: — Den æ' fin Hr. Admiral, væs'go — stavl op! Og han ta'r Køllen og slar — sig selv over Tæerne — Saa ta'r jæ' Køllen og slar — en Gardist li'e i Kuplen — han stod bagved og ravede op! — Saa røg Bevillingen — Peddersen — Resten a' Sæsonen løv jæ' paa Ski. Naa, saa fik jæ' den skæggede Dame. — Han døde! — Naa, saa fik jæ' den tatoverede Dame, Alvilda nede fra Faaborg a' — en Legekammerat te' den nervøse Kressjan ovre ved Kastegyngen. — Ja — hun var meget sød — lidt spiralsk. — En Eftermiddag, da hun la' inde paa Brættet tatoveret med en Fuldrigger paa Maven og en Boaslange i Kamp med en Tørker paa Ryggen, saa fik hun

„Det drypper let fra gulne Blade, si'er Herman Bang . . .“

Øje paa en Skrædder fra Drengeaarene a' — og saa slog Vækkeuret! — Tjah — hva' æ' der og gøre i saaddan et Tilfælde, Peddersen? — Kyd æ' Hø. — Jæ' sa' selfø'lig te' Resedaen: — Vil du ikke arbejde sammen med Din Derektør og Manager — godt — ner med Bommen! — Gaa ing og vask Dig — der staar Vand i Hatæsken! — Saa var jeg færdig med det Gartneri. — Der stod jeg med Fletningerne ner i Postkassen og ingen Fænomén! — Tjah — jæ' ku' ganske vist ha' faaet fat i en Vildmand — han, Singhaleser — Olsen ovre fra Skyttegade — men ham æ' der ingen Grin ved — han ska' tidlig hjem — for han æ' Frelsermand.

Men da saa Sommeren kom igen og Rundetaarn begyndte og spire — og Himlen var blaa og Snuden rød — saa tog jæ' ud te' Klampenborg — med Sporvognen — jæ' stod foran hos Vognstyreren — det var en gammel Nisse jæ' kendte — saa jæ' fik Lov te' og ringe, naar der var noget i Vejen — saa det gik morderlig gemytligt.

En Gardist . . . han stod bagved og ravede op.

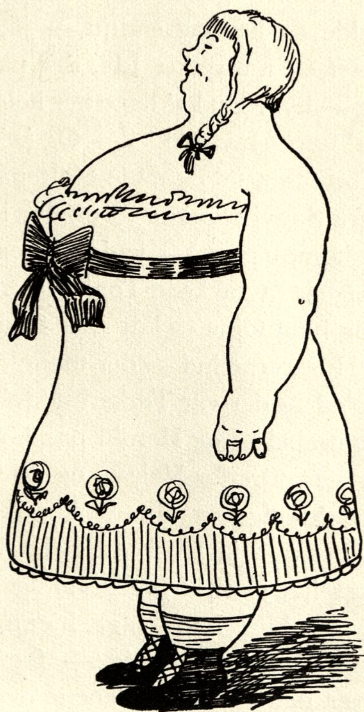
Det var for Resten der jeg fik den Bule i Panden, Peddersen — for jeg stod lidt for tidligt a' — men hva' rager det dig! — Naa, da jæ' kommer ud paa Bakken, saa ser jæ' a' Træerne staar li'som de plejer og staa — paa hver Side a' Vejen — og jæ' gaar op og ser, om der ikke sku' ligge et lille Teater te' en gammel Derektør — men al Ting var lejet ud. — Ja — der var en Bolsjebotek — men det æ' jæ' jo vokset fra! — der æ' vel nok et lille Skur — hvor du ka' lave en Opera — tænkte jæ'. — Og da jæ' saa kommer op paa Hjørnet hos Andre'sen — saa hører jæ' Latter og Sang og Gitarspil under Løvet jæ' kendte jo straks Oganet — det var det fede Skelet — han sad sammen med det lydløse Hængsel og den løbske Makrel — og ved Du, hvem der sad helt yderst paa Bænken — li'e i Solskinnet og li'nede Napoleon i Profil — Rosa — Rosa ovre fra Valkyrien a' — hende med Billijardbenene — ja — det æ' en dejlig Pige, Peddersen — vi har arbejdet meget sammen — hun kender mig ud og ind —

lidt brutal — men fin i Bunden! Hun begyndte som Kæmpedame — saa var hun til at skille ad i tre Dele. — — Og saa var hun med Hul helt igennem — til og kigge i — ja — det vakte en vis Opsigt!

Naa, jæ' staar lidt og kigger ud igennem Periskobet og bestiller mig en Gang Hummer i Majonæse og en Kop Øl — og sitter mig ner. Ude paa Pladsen rendte no'en a' disse hersens tossede Filmsskuespillere og skavede sig krøllede — de var stoppet ud og sku' li'ne Rommere — de saa farlige ud — og saa ha'de de engageret Adelajde ovre fra Jørgensens Telt — hinner med Klapperslangen — hun sku' komme steppende ing med rullende Haar og strittende Øjne — og saa sku' Slangen fare frem og stikke den fedeste a' Frikkedellerne — Kejseren — eller hvad det var for en Nisse! — men det be' ikke te' no'et — Peddersen! — Adelajde, var saa fuld som en Høne — og Slangen ha'de Kuldegysninger!

— Ner med Bommen!

— Naa, da jæ' har sat lidt og kigget paa

Rosa . . . gamle Siv . . . tror du, du kan holde en Sæsong endnu?

Rosa — saa slynger jæ' jo Paradoksen ud: — Hør Rosa — gamle Siv — tror Du, Du ka' holde en Sæsong endnu — ja, for jæ' har faaet en udmærket Idé, der passer li'e for Dig — hvor Du ka' ligge ner hele Tiden. Du ska' være Havfrue! — — Og jæ' fik den lille Mortensen te' og male Skiltet — Havfruen fra Sanvischøerne — og dér la' Rosa — Filokomes p. p. — yndefuld og let — paa Bølgens savtakkede Toppe — med gult Haar og blaa Øjne — lidt svær fortil — for og faa Husarerne ind — der manglede sg'u ikke no'ed — der var Tørkerhue te' mig — og Krumsabel — og Herold paa Grammofonen — 15 Øre for Voksne og 10 Øre for Børn og Menige og Hunde har ikke Adgang — ork — ja Du kender det Peddersen! Rosa har jo altid hat gevaldig Lyst te' Scenen og hun hade lagt hjemme paa Kykkenbordet og øvet sig — for det æ' sgunte saa nemt og ligge Benene overkors i en Paphale hele Da'en! — Saa var det et Par Da'e førend Premieren — jæ' ligger hjemme paa Divaneseren og slanger mig —

og læser i Juleroser — og Rosa ligger ude paa Kykkenbordet og arbejder med Halen — og saa li'esom jæ' æ' kommen te' et gevaldigt spændende Sted i Bogen — om en gammel Præst, der render rundt etter sin Kokkepige lille Juleaften for Spøg, med en Salonbøsse! — saa raaber Rosa ude fra Kyk'net a' — igennem Dørsprækken — op over Hængslet og Standerlampen og ner te' mig — Adolf! lille Nisse! — Naa, jæ' rejser mig op paa halt — studser og lytter. — Kom helt herud Strik — si'er hun saa. — Naa — jæ' vil ha' Fred i Huset — Solen skinnede og Tapeterne knerkede — jæ' rejser mig helt op — slar Frihjulet fra — og ruller ud. — Da jæ' kommer ud, ligger Stegen paa Fadet — jæ' stiller mig straks i Prostitution og ser meget alvorlig ud. — Naa hva' æ' der saa ivejen — Fa'rs lille Stueorgel! — Ja — Adolf — den æ' gal — jæ' har faaet Hikke — si'er hun saa. — Hikke — Hikke — jamen den æ' jo fin Rosa! — „Den hikkende Havfrue“ det æ' et helt nyt Nummer! — Uh, hvor æ' du barnlig i

Dag — si'er hun saa. — Naa — naar hun begynder saadan — ved du hvad saa, Peddersen? . . . . . om i Annoncerne! — Det æ' hver Gang jæ' ka' lave et Nummer sammen med Rosa — saa laver hun Rebusser!

Men hva' æ' der ivejen — væs'go Læs a'! — Ja Adolf — jæ' ka' jo li'e saa godt fortælle det nu — som om et Kvarter — jæ' æ' kommet i Omstændigheder og ka' ikke komme ner i Halen! — Der la' hele Sommerforretningen faldet sammen, Peddersen!

EN DANSK ANARKIST

Jeg var engang Direktør for en stor Maskinfabrik.

EN dansk Anarkist er en sjælden Ting, her til Lands. Men han findes dog.

Jeg var engang Direktør for en stor Maskinfabrik, og dér havde jeg en Mand, der blev Anarkist — han blev Uvenner med Værkføreren — om et Søm. — Farvel! — Det var en meget elskværdig Mand — Værkføreren. — Anarkisten kom en sen Aften til at staa foran Holberg paa Kongens Nytorv — og der er glat — jeg ved ikke,

om de ærede Læsere har lagt Mærke til, at der næsten altid er glat udfor Holberg — (Pause — Plads til Skratt) — næh — jeg tænkte det nok — den gør aldrig Lykke. — Det er ogsaa en forfærdelig Vittighed — den har kun gjort Lykke en eneste Gang. Jeg fortalte den paa Skagen — og dér kunde Folk ikke høre, hvad jeg sagde. — Naa — for at komme saa langt bort fra Historien som muligt — vil jeg begynde — — — der er lige gaaet en Herre forbi Anarkisten og har stødt til ham — det er ganske vist halvanden Time siden, men han har først opdaget det nu — i det fjerne sés en Politibetjent eller noget andet. — — — Man hører en Kanariefugl snorke paa Saltholm. — Lang Pause — —

Flytte mig —

flytte mig!

Ja, ka' du flytte mig —

eller er der idet hele taget nogen, der ka' flytte mig — i og for sig altsaa — alt iberegnet — næh la' mig staa her for mit Vedkommende — jeg er ikke smidt ud — jeg

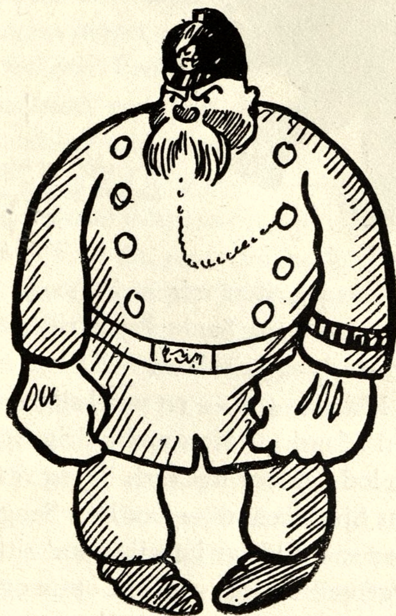
Ja, ka' du flytte mig.

En mærkelig floromvunden Mand.

ka' komme igen, hvis jeg vil — alt iberegnet. —

Saadan en storsnudet Værkfører — naar *jeg* siger der en links Gevind paa'en — saa *er* der links Gevind paa'en — saa ska' han ikke komme og ødelægge de faktiske Forhold indenfor Jernindustrien — næh — der er ingen, der ka' faa mig til no'et. — Jeg

Du ser saa bøs ud —

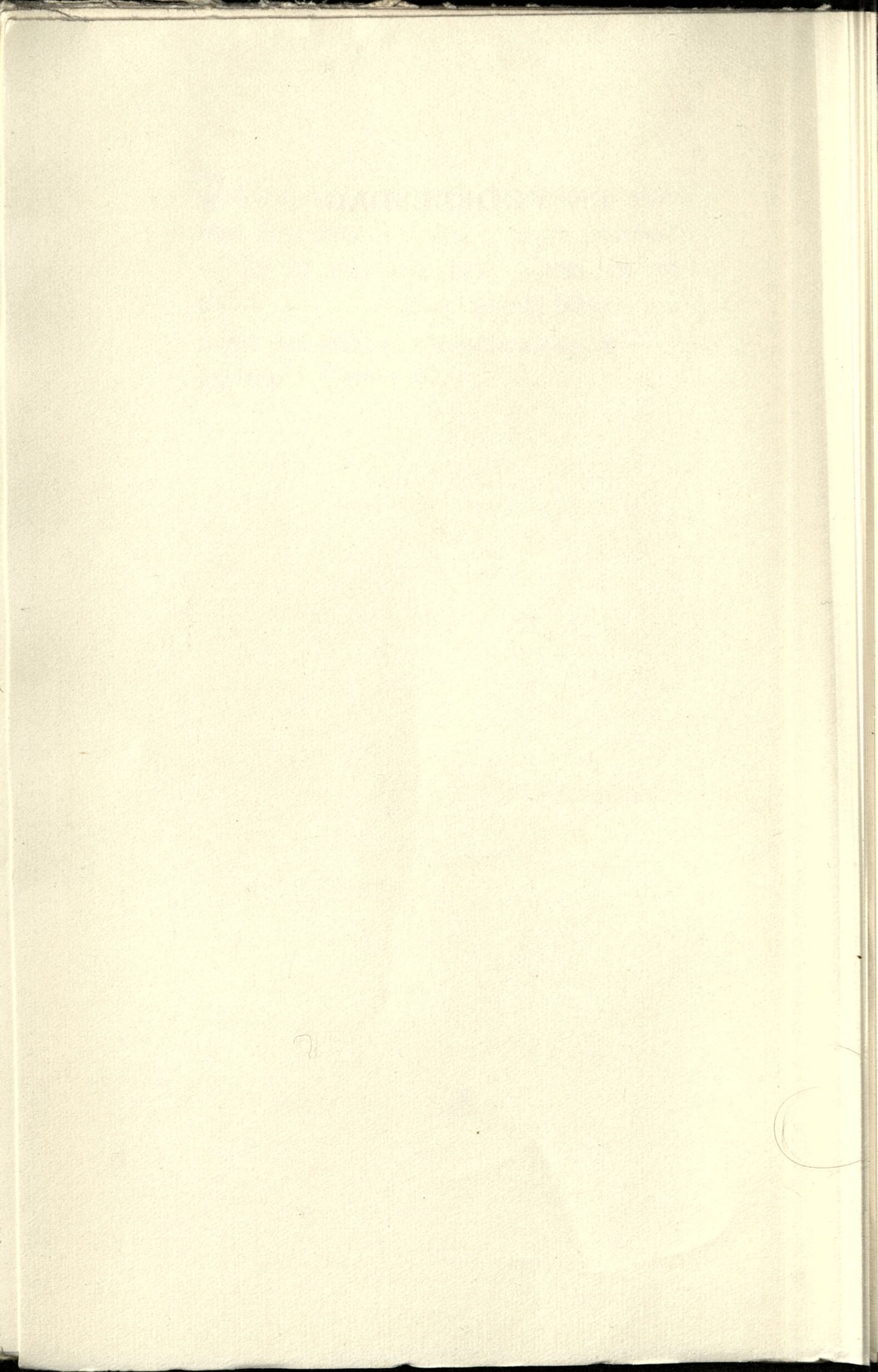
Hva' rager det mig at Langebro gaar op, naar jeg bor i Utterslev!

staar, hvor jeg sitter mig — jeg stod i Lære allerede den Gang Sankt Peter trillede med Trillebaand, og min Mester det var en underlig Mand — — — en mærkelig floromvunden Mand. — Han nød aldrig Spiritus — han lod det løbe lige ned. — Jeg var med til hans Sjusbilæums — han la' i Sengen — han var saa fuld, at han ikke ku' sitte op. — Jørgensen og jeg — vi var oppe og slaas to Gange — jeg morede mig storartet — jeg slog fire Tagvinduer ud — med Fødderne. — For mit Vedkommende. — — Næh, der er ingen, der ka' faa mig te' noget

— Kejsere og Konger — og Underkorporaler — er de mere end som mig — næh — jeg ku' skrue Gevind paa Rundetaarn — men det blev *meget* dyrt — og saa kom det jo ogsaa meget an paa, om det passede mig — for mit Vedkommende — jeg ku' rive Raadhuset ned, hvis det stak mig! — Men det stikker mig ikke — næh — *der er ingen, der kan faa mig til noget!* — — — Hva' Fa'en er det for et Monument, der har revet sig løs? — Tror du, *jeg* er bange for Spøgelser? Herregud — du ka' jo ikke gøre for, at du er be'en Betjent — det er arveligt — jeg sku' ogsaa ha' været Betjent — men det be' ikke til no'et — jeg ka' ikke holde ud og gaa med Handsker paa. — Du ser saa bøs ud — løft Skægget og grin! — Hvad — gaa hjem? — Jeg har ikke bestilt andet hele Dagen — hvis *du* sku' gaa hjem te' der hvor jeg bor — saa be' du slidt op li'e til Albuerne — alt iberegnet! — *Jeg* ka' gaa, hvorhen jeg vil — det ka' *du* ikke — Pligtens Offer! — Hva' siger du — raabe højt — næh — jeg hvisker — hvis jeg raabte højt — saa maatte

du klamre dig til no'et. — Naa — vi skilles som de fineste Venner — ingen Motivering! — Jeg er ikke saa slem — som du ser ud til! — — — Farvel du gamle Nisse! — Hva' rager det mig, at Langebro gaar op — naar jeg bor i Utterslev!

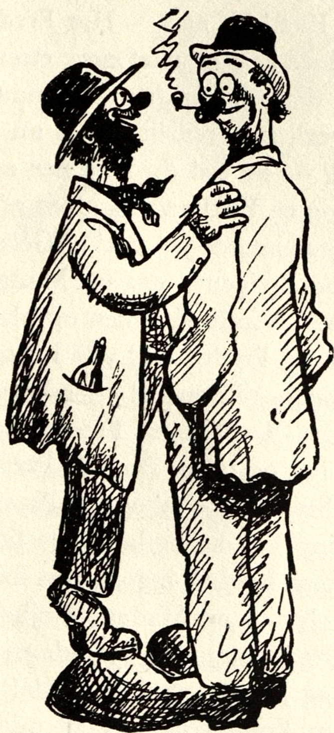
EN FØDSELSDAG

EN sen Aften i øsende Regnvejr paa Nørreboulevard i 90'erne — det er Lille Juleaften den 28. April — Jeg mødte ham paa Hjørnet af Larslejstræde.

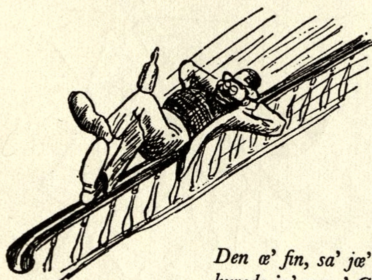
— Go-aften Peddersen — uh — det æ' uhyggeligt Vejr i Aften — puh — jæ' har været te' Føssesdag i Dag — jæ' har sla'et en Mand ihjel — — Sejlgarn — Faaborg — Svendborg — Assens — det var i Morges — jæ' stod nede i Kafé du Adolf — jeg sku' ha' mig et Størtebad — Aalborg! — saa liesom jæ' staar, saa opdager jæ', at jæ' staar og vader ovenpaa en fremmed Herres Plader — naa — i Stedet for og be' mig om og gaa ned a' Vindeltrappen — saa si'er han: — Naar du er færdig med og nyde Udsigten, dit Skvadderhode — vil du saa ta' og gaa ned a' mine Ligtaarne! — Saa kendte jæ'

jo li'e med det vons Klangen — det var Fredrik — Fredrik med Trænæsen — han hedder liesom mig — jæ' hedder osse Fredrik — det æ' mærkelig nok — vi æ' dog født i hver sin Ende a' Landet — jæ' æ' født paa Langeland — og han paa Sant Thomas — naa — uh — det æ' uhyggeligt Vej i Aften, Peddersen! — Naa, da vi hade staaet lidt og skumlet, saa si'er Fredrik — hør Fredrik, ska' vi ikke gaa ud til Madam Støjberg paa Ama'er — hun har Føssesdag i Dag. — Den æ' fin, sa jæ', og saa tog vi en Bil — men vi satte den igen! — Da vi kom derud, saa sa' Fredrik — hør Fredrik, hun bor oppe paa femte Sal. — Den æ' fin, sa jæ' — saa gaar vi igen! — Æ' du tossed si'er saa Fredrik — vi ta'r en Elevator. — Det ka' vi ikke, sa' jæ', den staar i den anden Gaard! — Naa — saa be' vi enige om at skubbe hinanden op a' Trappen — da vi kom op, saa sad Madam Støjberg og lavede stejt Flæsk — saa Øjnene rullede i Hodet paa hinner — Kanariefuglen ha'de hængt sig — a' Kulos. —

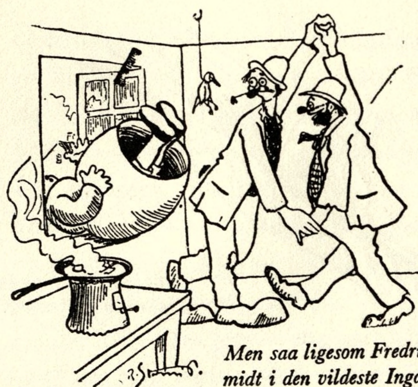
Vil du saa ta' og gaa ned a' mine Ligtaarne!

Grattelere til Føssesda'en Madam Støjberg! — Hold Kæft! Sit ner! — Hør Fredrik, ka' du ikke løve ne'r og telefonere etter et Par Stole — der var kun en Sardindaase. — La' nu ver', sa' Fredrik, la' os nu faa lidt Føssesdag — nu ka' du løve ner og hente en Pægl og en Flaske Øl. — Den æ' fin, sa' jæ' — og saa kurede jæ' ner' a' Gelænderet! Da jæ' kom op igen — saa sad Madam Støjberg oppe i Vindueskarmen og blæste paa Re'ekam, og Fredrik sad ude i Tagrenden og medede — Vildænder! — og Flæsket stod og osede. — La' nu ver' Fredrik, sa' jæ — kom nu ing og la' os faa lidt Flæsk — og Madam Støjberg — ta' og flyt Papiret over paa de fine Tænder og la' os faa lidt Vrik. — Saa kom Fredrik ing — han hade ikke fanget no'et — og Madam Støjberg satte sig te Rette i Vinduet og spillede en Vrikkedans — og Flæsket stod og osede! — Men saa liesom Fredrik og mig æ' midt i den vildeste Ingdianerdans — saa slar Mosekderæktøren Madam Støjberg begge Telefonstængerne li'e i Været og skvatter bav-

Den æ' fin, sa' jæ' — og saa kurede jæ' ner a' Gelænderet!

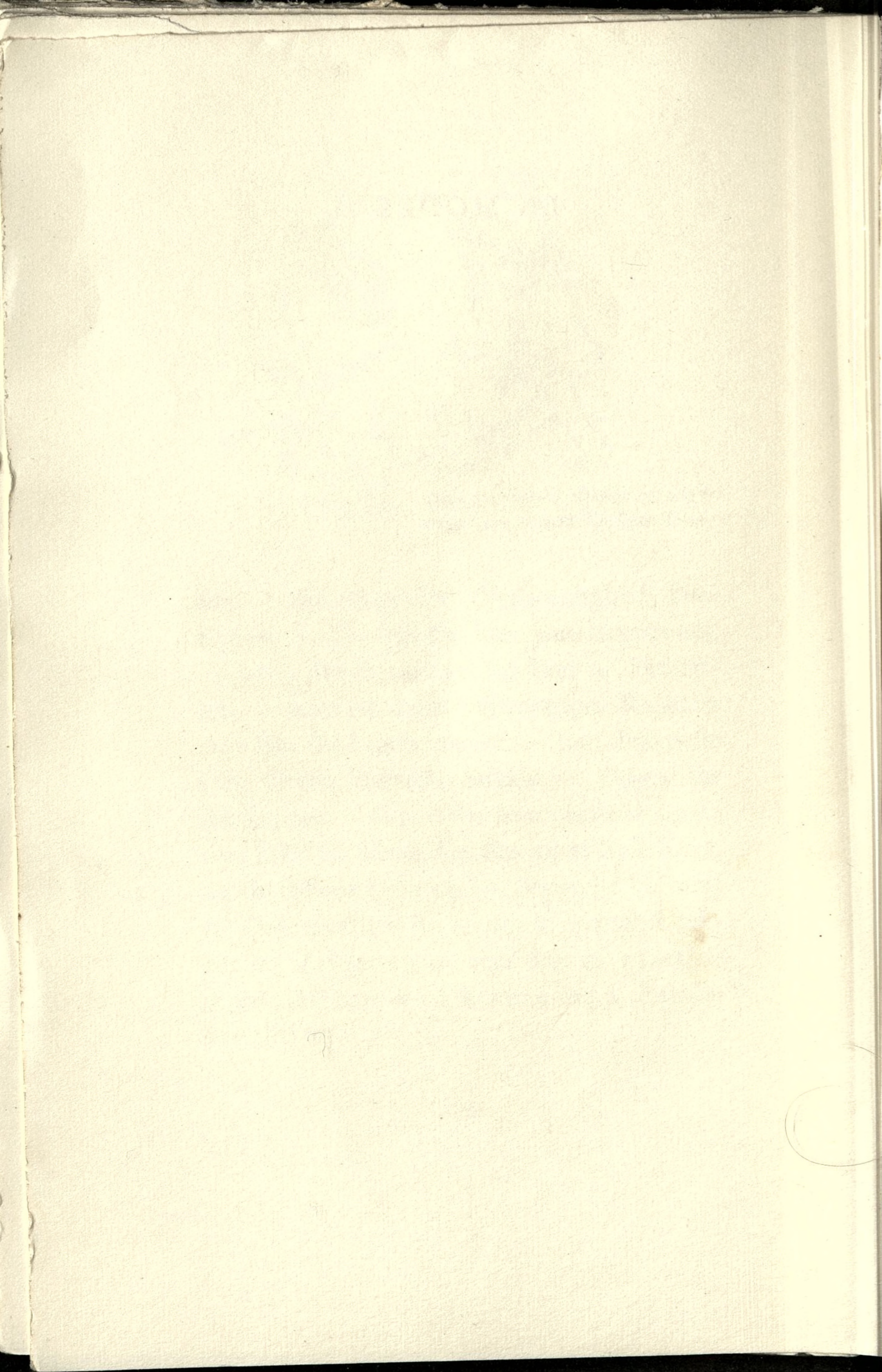
læns ud a' Vinduet — syv og tredve Saltmotaler bavlæns ner i Gaar'en — med Bjældeklang. — — — Jæ stak Glødelampen ud a' Vinduet — det sku' jæ' aldrig ha' gort — hun saa ikke godt ud — hun lignede et Cirkustelt, der var blæst om! — Naa — saa stod vi lidt og kedede os — saa si'er Fredrik — hør Fredrik, la' os ede Flæsket inden Politiet kommer. — Den æ' fin, sa' jæ' — og saa strømmede vi til — men saa var'et, at der var tre Stykker Flæsk, og vi var kun to Herrer — Naa — der var ingen lang Afstemning og snakkede om det, vi tog hvert et Bordben —

Men saa ligesom Fredrik og mig æ' midt i den vildeste Ingdianerdans —

ork — det endte i al Fredsomlighed, Peddersen. — Fredrik be' kørt paa Hospetalet. — Ja — der er mange Ulykker te' Peddersen — som nu han Sukkerkoger Rasmussens Søn fra Landemærket — han druknede i en Gryde kogende Sukker — Dagen før Brølloppet — Guj, hvor han glædede sig — han faldt fra hinanden liesom et Spil Kort, da de fiskede ham op — Bolsjerne be' sent te' Færøerne!!! — Ja — der æ' mange Ulykker te' Peddersen — naa han æ' gaaet — ja jæ' sku' osse se og komme ing a' Paladshotellet te'.

EN MODEL

Uh — bare jæ' engang ku' bie rigtig ædru — sikken en Kæfert jæ' saa sku' ha mig — !

UNDSKYLD — æ' det her De søger en Model?

Jæ' har som lille Dreng sittet Model te' Jesusbarnet i Holmens Kerke — men siden den Tid har der ikke vaaren Arbejde og faa!

Hvaforno'ed — Hvis De skaffede mig noget fast Arbejde — ja — den var jo ikke

saa gunstig — men staa og bi'e malet a' — det æ' li'e no'et for mig — jæ' kan staa ret op og ner i Timevis ska' jæ' si'e Dem — for jæ' æ' nemlig platfodet!

— Drikker — næh jæ' rø'r aldrig et Snapseglas — jæ' drikker altid a' Flasken — direkte — — — —

Uh — bare jæ' ku' synge — og ha'de en Slivesten! — Men la' os la' være og bi'e snedige Hr. Konstmaler — véd De hvad De har? — De har bare og holde Kæft!

Det maa sg'u være dejligt og være Vegetarianer, for de maa kuns drikke Kornbrændevin. — Konstnersnude! — Uh — bare jæ' engang ku' bie rigtig ædru — sikken en Kæfert jæ' saa sku' ha' mig —

Gaa — næh — jæ' bi'er her — foreløbig — mens det regner — der æ' sg'u ingen Grin ved og bi'e vaad — udvendig. — — — Livet æ' en Barneskjorte — kort og beskidt!

Hvaforno'ed — holde op med og drikke Spiritus — det gør jæ' jo hver Aften —

Men la os komme te' Saven — Hr. Konstmaler — ska' jæ' ligge udstrakt som

Ska' jæ' sitte paa Kanten a' en Urtepotte.

en røget Aal i April — eller ska' jæ' sitte paa Kanten a' en Urtepotte og sku'e vildt ud over Havet — hva' —?

Jæ' kendte engang en Kanut der stod Model te' et Skelet — men det var hos en Røntgenfotograf — det var en underlig én — det gik morderligt skævt for ham — han holdt op med og drikke — han be' aldrig te' no'et — han fik fast Arbejde som Appelsinpakker paa Færøerne.

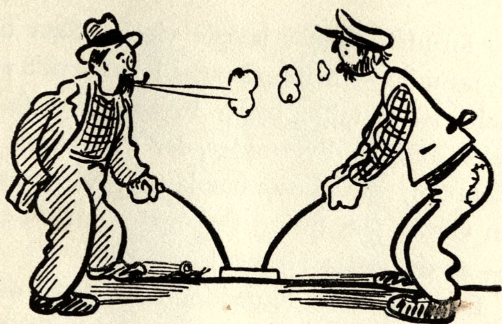
Ak ja — Tiden gaar regelmæssigt — i Modsætning te' Statsbanerne.

Javel — fuld — næh — jæ' æ' ikke fuld jæ' æ' bare nerviøs — jæ' ska' si'e Dem a' jæ' saa en Hest der løb løbsk med en Øl-vogn!

Men te' Saven — æ' det her De søger en Model — naa — det ringer — nu ska' jæ' lukke op! — — —

— — Ja — ja — naar de endelig se'l vi'l saa væ'sartig Hr. Konstnersnude!

FART

Nej der æ' s'gu ingen Fart i nogenting her i Landet Hansen —

KÆRE Læser — har De lagt Mærke til to Mænd der staar paa Sporvognslinjen og sliber Skinnerne? — saadan ganske sindigt — een—to-o—tree-e osv. — — nu maa jeg sige, at dette Arbejde i Virkeligheden ikke hverken kan eller skal gaa hurtigere — saa den uhyre Langsomhed og tilsyneladende Ligegyldighed hos de to Herrer — altsaa slet ikke er Dovenskab eller Lumskeri.

Fart! — Nej der æ' s'gu ingen Fart i nogenting her i Landet Hansen — næh' da jæ' var i Amerika — Ih Vorherre bevares — der sku' Du ha' set Fart — jæ' arbejdede engang i Perth Amboy paa en Skifferfabrik

— foruden Skiffer lavede vi osse Sten til Pyramider — Millionærerne i Ammerika er helt tossede te' og bygge Pyramider — foruden alle de Pyramider, der staar nere i Egøpten, som vi osse har lavet — lavede vi en Cirkus fem tusind Pyramider om Da'en — æ' du tosset Hansen! — — —

Der boede en Skrædder i en Gade der hed Jacksons Street — han syede paa en Dag Tøj te' hele Italiens Befolkning — det var dengang der var Skrædderstrejke i Italien — han be' senere skudt og sat i Speritus og be' vist frem i alle Staterne a' en Ingdremissjonær der tjente toogtyve Millioner Dollars — all right — Hansen!

Her i Køvenhavn der gaar Folk og sleeper — sover — forstaar Du? — I Minnetoba gik Folk aldrig i Seng, de ha'de ikke Tid — jæ' kendte en Mand der var Nattevagt og Udkigsmand om Da'en — han ha'de ikke sovet i to og halfjers Aar! — men en Dag — laa han sig paa en Sofa og faldt i Søvn, og han har sovet lige siden den Dag — det æ' nu atten Aar siden!

Han be' senere skudt og sat i Speritus og be vist frem i alle Staterne a' en Ingdremissjonær —

— Fart!!! — jæ' arbejdede paa en Synaalefabrik i Ohio — det staves o, h, i, o, — men det udtales Ohejo — paa ammerkansk — forstaar Du? — paa den Fabrik stod jæ' og trykkede paa en elektrisk Knap og hvis jæ' bare klø'ede mig i Ho'det en eneste Gang — saa manglede der fire hundrede Millioner Synaale — næh — man ska' passe Tempoet der — Hansen!

Han — Edingson — ork — ham kender jæ', som jæ' kender dig Hansen — jæ' har

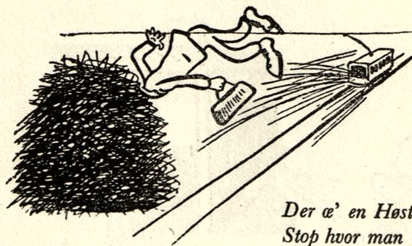
Ovre i San Francisco dør der over femhundrede Mensker om Da'en a' Grin —

engang lavet et fint Stykke Work for ham — all right — det var en Dag — han stod og gloede paa en Dør han ikke ku' faa op — han ha'de glemt Nøglen — men jæ' ha'de en, der passede — saa jæ' var der jo li'e med det samme — men han æ' alligevel en stor Opfinder — men lidt ingskrænket — og Wilsom — han der nu æ' Pressedent — han kendte jæ' som ung — vi be' begge to kørt over a' en Sporvogn — over Broklynbroen —, der var en dejlig Udsigt. — —

Humør — Hansen — det æ' sku' det der mangler her i Landet —, ovre i San Fransiko dør der over femhundrede Mensker om Da'en a' Grin — og der æ' Fart i Grinet — Hansen — jæ' kendte en Mand — der grinede en hel Time — paa fem Minutter!

— Æ — det Løgn? — Ja, det kender du meget for lidt te' Hansen —!

En Dag kom jæ' med Passefiksbanen te' en øde Slette — en Prærije — og jæ' stod a', paa hele Sletten var der kuns en Variète og der gik jæ' ing — og saa Sarah Bernhardt som Jeppe paa Bjerget — da jæ' kom ud igen var der bygget en hel By — med mange Hoteller og et Oldnordisk Museum, der var li'e saa stort som hele

Der æ' en Høstak ved hvert Stop hvor man ka'la' sig falde —

Sjælland — ja der æ' s'gu Skub i'et — det æ' no'et andet end her til Lands —

I Ammerika standser Sporvognene aldrig — never — jæ' kørte tre Da'e i Træk i Chikago uden a' komme a' — inden jæ' var rigtig kendt med det — de stopper aldrig ved Stoppestederne — saa der æ' en Høstak ved hvert Stop — hvor man ka' la'e sig falde naar man hopper a' —, ork — vores Sporvogne — det æ' Skilpadder. — — naah — der æ' Linje 13. —

Ding ding! — — Ding — Ding — Ding — Ding! — Ja! — Hva' Faen javer det etter —!

(De løfter sindigt Slibeapparatet — Sporvognen kører raskt forbi — og Amerikaneren og Hansen gaar videre i Texten.)

Ja! — Hva' Faen javer det etter —!

FRED'RIK MED TRÆNÆSEN FORTÆLLER OM SIN SOLDATERTID

SØRENSEN — kender De ikke Sørensen — ork — det var ham der blev gift med Emma — en Ævleskivemadammedatter fra Kresjanshavn — Vi laa sammen som Soldater ude i Kastellet — det vil sige altsaa — Sørensen og mig —

Det var dengang der var Drenge til!

Vi havde en Sjersant, som vi kaldte for Kuffertfisken.

Han var saa tyk at et Par Mand maatte hjælpe ham op i Baaden, naar han havde været til Lomber ovre hos Oversjersanten

— ude paa Trekroner, — og saa var det vi kaldte ham for Kuffertfisken — fordi han gik i Land med Bybud.

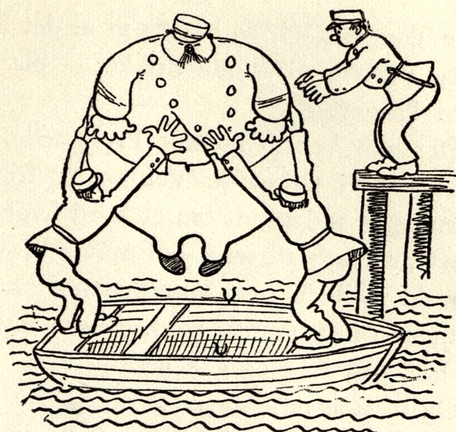
En Aften da Sørensen og mig var kommanderet ned paa Toldboden for at hente ham, saa lod vi som om vi gled — og paa den Maade fik vi strittet ham i Ballen. Da vi halede ham op igen, var han bleven helt ædru og takkede os, fordi vi havde reddet hans Liv.

Siden den Tid kunde vi faa Nattegn hver Aften og saa endte vi altid nede i Ævleskivekælderen, hvor Emma gik og tog Plads op for godt og vel ni voksne Personer.

Sørensen og Emma sad paa hver Side af Disken — det sørgede Madammen altid for — og efterhaanden var Sørensen saa gaaet i Fælden —

Ævleskiver æ' en farlig Ting — Peddersen!

Der var mange der havde Emma i Kikkerten — fine Folk — der var en Officer og en Agent i Fastelavnskøller og mange Folk med store Navne — der var én der

Han var saa tyk at et Par Mænd maatte hjælpe ham op i Baaden.

hed Jensen — han er senere død — han faldt op ad en Kælder lige i det samme at en anden faldt ned — han slog ham ned som et Søm!

— Men det blev s'gu alligevel Sørensen der løb med Emma —

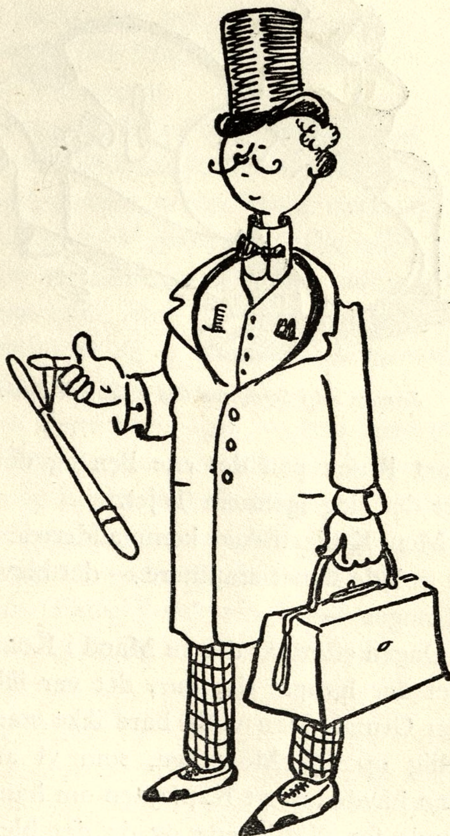
Jeg glemmer aldrig den Aften vi holdt Forlovelsesgilde i Bagværelset til Butikken. Vi aad saa mange Ævleskiver med syltede Jordbær — saa vi maatte spænde Bæltet

otte Tommer ud, og saa fik vi al det Faaborg Portvin vi kunde drikke — blandet med Pilsner.

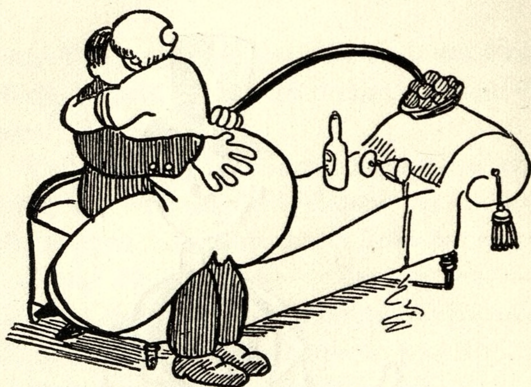
Der blev ved at komme Fremmede, tilsidst var vi treogtyve Voksne og tretten Børn og vi sad rundt om et Bord hvor der kun var Plads til seks — Emmas Bror — Harald spillede paa Mundharmonika saa Betjenten flere Gange bankede paa Ruden — han gad ikke og gaa ned —

Og vi sang alle de moderne — fra den Tid af — altsaa — det lød som om vi alle sammen var ved at indebrænde og det var vi s'gu næsten osse — der blev morderlig varmt efterhaanden. Sørensen sad i Sofahjørnet med Emma paa Skødet hele Aftenen. Han fortalte mig Dagen efter, at han havde faaet haard Hud paa Knæerne og Farven fra hendes røde Kjole var smittet af paa hans lyseblaa Bukser.

Sersjanten spurgte ham næste Dag, om han var gaaet over i det franske Infanteri siden han mødte med røde Bukser. Peter var fræk nok til at sige at han havde vist

— en Agent i Fastelavnskøller.

Sørensen sad i Sofahjørnet med Emma paa Skødet.

faaet Rosen paa det ene Ben og det var det der slog igennem Tøjet.

Men Kuffertfisken kommanderede ham til at lade Benet amputere — det blev ikke til noget —

Dagen efter var der en Mand i Kompagniet der hængte sig, men det var ikke af den Grund. Han vilde bare ikke staa saa tidlig op om Morgenen, som vi andre. Han havde ansøgt Kaptajnen om han ikke kunde faa Nattjeneste og da det blev afslaaet saa tog han Strikken om Kuplen —

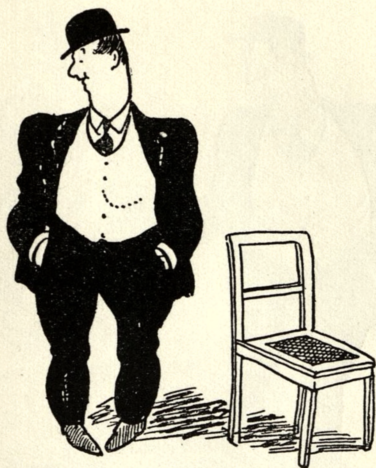
Vi lagde ham ind i Samlingsstuen paa Bordet. — Den Dag spiste vi ude paa Pladsen — i Regnvejr.

Det var en bedre Mands Søn — han var ansat ved Blomstermaleriet. — Bag efter blev det opdaget at han havde været tosset. — Han maa ha' gaaet morderlig stille med det, for vi andre havde aldrig mærket noget paa ham. Men der er saa mange der render rundt og er tossede, som man slet ikke kan se' det paa —

Men Sørensen — ork — han blev gift med Emma — han handler med Bananer nu — og Emma skal efterhaanden ha' lagt sig en gevaldig Stemme til — saa hun har jo Sjangser — naar Rejetiden begynder —

Naa — Farvel Peddersen, Klokken er allerede et — og jeg er ikke fuld endnu.

BALKONVERSATION

Frøken Hansen! Frøken — Han-sen! — kom herud — hva'?

ATLETKLUBBEN har Aftenunderholdning og Bal — og Juletræ for Børn — den 2. Maj — i Havesalen — i Brønshøj — Vinderen af Mellemvægtsbrydningen staar ude i Restaurationen og betragter de Dansende — mange beundrende Øjekast sendes ham fra blussende smaa Dansemus — —

Han stikker flegmatisk Hænderne i Lommerne og siger — —

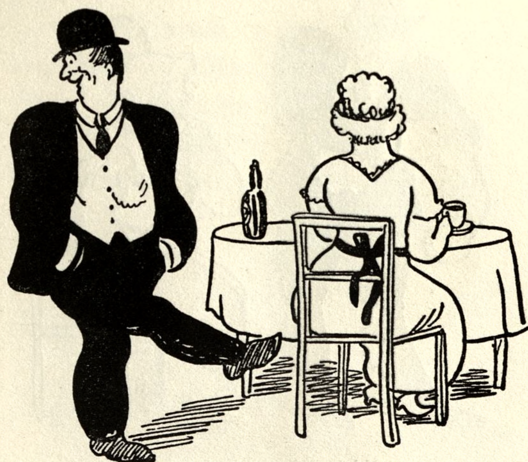
De æ' ny'lig Frøken Hansen —

— Frøken Hansen ! — Frøken — Hansen! — Kom herud — hva?

— Kom ud i Restauranten!

— Kom nu Frk. Hansen — jæ' sveder! Der æ' da ingen Grin ved og danse hele Natten — sit ned — paa Pyramiden.

— — Pause —

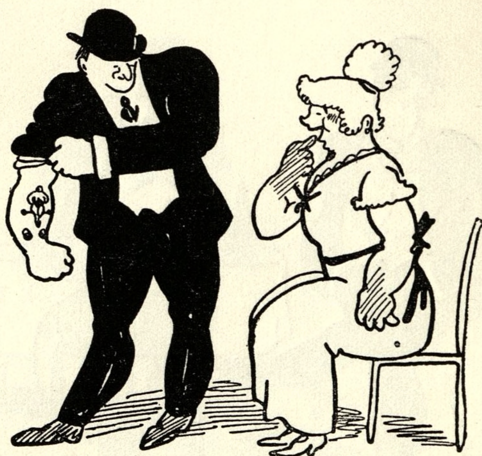
— hej — Opvarter —!

— Bier De aldrig fugtig naar De danser Frk. Hansen? — Vil De nyde en lille Genstand — hej — Opvarter —! gi' mig en Kaffe med Brød og en Hof — — en Snegl til Kaffen!

— De æ' ny'lig Frk. Hansen —

— De — æ' meget svær paa Ryggen — maa jæ' røre ved Dem —?

— Pause —

— Vil De se' mine Tatoveringer?

— Vil De se' mine Tatoveringer —

(En raaber efter ham inde fra Balsalen — det er Nikkelajsen — kaldet Madrasloppen.)

— Hva' si'er Du — nej Nikkelaj — der æ' vinket a' — jæ' spiller ikke Billejar i Aften — —

— Jæ' har Steg paa Gaflen!

— Pause —

— Frk. Hansen — alvorligt talt — altsaa — under tre Øjne — maa jæ' følle Dem hjem — for Spøg?

— Hvor bor De' — De ka' da godt si'e mig hvor De bor — jæ' gør Dem s'gu ikke noget!

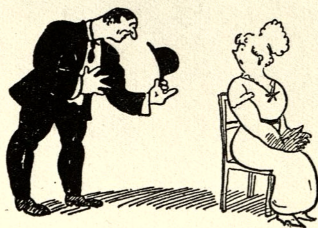
— Hva' — i Dragør!!!

— (Madrasloppen — vil atter spille Billard!)

— Nikkelaj — nu ska' jæ' være der — undskyld et Øjeblik Frk. Hansen!

Mellemvægtsbryderen gaar lettet bort — — senere paa Natten sagde han til Nikkelajsen —

— Jæ' æ' Bryder æ' jæ' — jæ' æ' skutte Fodsportsmand, Nikkelaj.

—6,50

BIANCO LUNO A/S, KBH.